

Sygn. akt VIII Gz 44/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak

SO Natalia Pawłowska – Grzelczak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 roku w Szczecinie,

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z wniosku wierzycieli (...) Bank (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. oraz L. D. (1)

o ogłoszenie upadłości dłużnika K. B.

na skutek zażalenia Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - Nadleśnictwa K. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 2 listopada 2015 r. w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt XII GU 58/15

postanawia:

odrzuć zażalenie.

SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj SSO Natalia Pawłowska- Grzelczak

UZASADNIENIE

W toku postępowania wszczętego z wniosku wierzycieli (...) Bank (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. o ogłoszenie upadłości dłużnika K. B. obejmującej likwidację majątku upadłego oraz L. D. (1) o ogłoszenie upadłości dłużnika K. B. z możliwością zawarcia układu, połączonych postanowieniem Sądu z dnia 5 sierpnia 2015 roku do wspólnego rozpoznania i orzekania - dłużnik wniósł o udzielenie zabezpieczenia jego majątku przez wstrzymanie postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez wskazanych komorników sądowych z wniosków jego wierzycieli i uchylenie dokonanego zajęcia rachunku bankowego prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w G.. Postanowieniem z dnia 2 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w punktach 1-3 zabezpieczył majątek dłużnika K. B. poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Miastku I. K. pod sygn. KM 3916/15 z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. F. pod sygn. KM 1635/15 z wniosku Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - Nadleśnictwa K. oraz uchylenie zajęcia rachunku bankowego dłużnika prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w G. dokonanego w postępowaniu egzekucyjnym z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D.. Jako podstawę prawną wydanego orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał art. 39 prawa upadłościowego i naprawczego. Sąd Rejonowy podkreślił, że celem powyższego unormowania jest wyeliminowanie sytuacji uniemożliwiających zawarcie przez dłużnika w przyszłości układu z wierzycielami, wskazując że postępowania egzekucyjne, wymienione szczegółowo w sentencji postanowienia, dotyczą wierzytelności objętych z mocy prawa układem, nie są bowiem wierzytelnościami wymienionymi w art. 273 prawa upadłościowego i

naprawczego. Sąd Rejonowy wskazał, że zajęcia komornicze dokonane w postępowaniach egzekucyjnych utrudniają dłużnikowi prowadzenie dalszej działalności bowiem dłużnik nie może dysponować środkami finansowymi, co powoduje opóźnienia w realizacji zamówień, zagraża kontynuacji produkcji i uniemożliwia pokrycie kosztów związanych z bieżącą produkcją. Powyższe może w ocenie Sądu Rejonowego uniemożliwić przyjęcie ewentualnego układu z wierzycielami. Powyższe orzeczenie w punkcie 2 zaskarżył wierzyciel Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe - Nadleśnictwo K. wnosząc o jego zmianę w zaskarżonej części poprzez oddalenie złożonego w sprawie wniosku o zabezpieczenie ewentualnie uchylenie postanowienia w zaskarżonej części. Zaskarżonemu postanowieniu wierzyciel zarzucił naruszenie art. 39 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze poprzez: 1) jego zastosowanie, mimo, iż Sąd nie miał podstaw do jego zastosowania z uwagi na brak wniosku wierzyciela o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, 2) zastosowanie przez Sąd sposobu zabezpieczenia w postaci zawieszenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. F. pod sygn. KM 1635/15 jako koniecznego dla zabezpieczenia możliwości przyjęcia układu, 3) jego zastosowanie mimo, iż Sąd nie miał podstaw do jego zastosowania z uwagi na brak wniosku dłużnika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. F. pod sygn. KM 1635/15. W uzasadnieniu wierzyciel podniósł, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 39 prawa upadłościowego i naprawczego wymagane dla udzielenia zabezpieczenia majątku dłużnika w postaci zawieszenia prowadzonych postępowań egzekucyjnych. Z treści tego przepisu wynika, że zawieszenie postępowania egzekucyjnego może nastąpić tylko wtedy, gdy wniosek o ogłoszenie upadłości obejmuje możliwość zawarcia układu z wierzycielami. Natomiast, zdaniem wierzyciela, w niniejszej sprawie prowadzone jest postępowanie upadłościowe w trybie likwidacyjnym bowiem, mimo złożenia wniosku o likwidację z możliwością zawarcia układu przez kolejnego wierzyciela, Sąd nie wydał stosownego postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego. Dlatego też wyłączone jest stosowanie art. 39 prawa upadłościowego i naprawczego. Dalej wierzyciel podniósł, że w postępowaniu o ogłoszenie upadłości nie zostało uprawdopodobnione, że w drodze układu wierzyciele zostaną zaspokojeni w wyższym stopniu, niż w postępowaniu o ogłoszenie upadłości. Natomiast ocena stopnia zaspokojenia powinna odbywać się w oparciu o przedstawione propozycje układowe oraz ocenę możliwości ich zaakceptowania przez wierzycieli. Poza tym, w ocenie wierzyciela, dłużnik w żaden sposób nie wykazał aby brak zabezpieczenia uniemożliwił lub utrudnił przyjęcie układu. Wierzyciel wskazał także, że dłużnik wniósł o wstrzymanie postępowań egzekucyjnych a nie o zawieszenie postępowań egzekucyjnych, co nie uzasadnia możliwości zastosowania przez Sąd instytucji zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesione zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne. Zgodnie z art. 33 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego zażalenie przysługuje na postanowienie sądu kończące postępowanie oraz w przypadkach określonych w ustawie. Jednym z przypadków wymienionych w ustawie przewidujących zażalenie w zakresie postępowania w przedmiocie zabezpieczenia majątku dłużnika jest mająca zastosowanie w sprawie norma art. 42 p.u.n.

Mający zastosowanie w sprawie przepis art. 42 p.u.n stanowił, że na postanowienie co do sposobu zabezpieczenia przysługuje zażalenie. W ocenie Sądu Okręgowego wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że uczestnicy postępowania o ogłoszenie upadłości nie mogą kwestionować samej zasadności udzielenia zabezpieczenia, a jedynie sposób w jaki zabezpieczenie zostało dokonane. Zażalenie przysługuje mianowicie „na postanowienie co do sposobu zabezpieczenia”. Przez „sposób zabezpieczenia” należy natomiast rozumieć środek, za pomocą którego Sąd dokonał zabezpieczenia.

Wobec powyższego badanie dopuszczalności zażalenia wymaga rozważenia treści zażalenia. Jeżeli w zażaleniu skarżący kwestionuje jedynie zasadność zabezpieczenia, potrzebę zabezpieczenia majątku dłużnika w jakikolwiek sposób, istnienie podstaw do ogłoszenia upadłości, a zgłoszone wnioski zmierzają do anulowania zastosowanego środka zabezpieczenia (zgłoszono np. wniosek o zmianę postanowienia poprzez oddalenie złożonego w sprawie

wniosku o zabezpieczenie) zażalenie jest niedopuszczalne. Zarzuty podnoszone w tych kwestiach zmierzają bowiem do podważenia zasadności zabezpieczenia, a zażalenie przysługuje tylko co do sposobu zabezpieczenia.

W niniejszej sprawie zasadniczym zarzutem podniesionym w zażaleniu na postanowienie w przedmiocie wniosku dłużnika o zabezpieczenie majątku było naruszenie art. 39 p.u.n. w brzmieniu obowiązującym do 1 stycznia 2016 roku, polegającego - zdaniem wierzyciela - na błędnym zastosowaniu tego przepisu w przypadku, gdy podmiot, który zainicjował postępowanie o ogłoszenie upadłości K. B. żądał ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację jego majątku. Przepis ten odnosi się do zastosowanego sposobu zabezpieczenia i wprawdzie zarzut zawarty w punkcie 2 petitum zażalenia także odnosi się do zastosowanego sposobu zabezpieczenia, to jednak z analizy uzasadnienia w zestawieniu z petitum zażalenia, w których określono zarówno zakres zaskarżenia, jak i wnioski wierzyciela wynika, że przedmiotem zaskarżenia jest nie tyle sposób zabezpieczenia, co sama zasadność zabezpieczenia. Przede wszystkim w uzasadnieniu zażalenia wierzyciel kwestionował w ogóle możliwość udzielenia zabezpieczenia, a tym samym samą zasadność udzielenia zabezpieczenia. Tak więc z samego określenia zakresu zaskarżenia w oderwaniu od sformułowanego żądania oraz uzasadnienia tego żądania nie można przyjąć, że przedmiotem zaskarżenia jest wyłącznie sposób zabezpieczenia. Natomiast sposób sformułowania wniosków zażalenia - w jego w petitum wierzyciel wniósł o oddalenie złożonego w sprawie wniosku o zabezpieczenie w stosunku do wskazanego przez niego postępowania egzekucyjnego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia - wskazuje na to, że przedmiotem zaskarżenia jest kwestionowanie samej zasadności zabezpieczenia. Z powyższego wynika, że wierzyciel w istocie nie kwestionuje zastosowanego sposobu zabezpieczenia, a samą dopuszczalność zabezpieczenia. Na marginesie należy stwierdzić, że wierzyciel kwestionując w sprawie możliwość zastosowania art. 39 p.u.n. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 2016 roku pomija fakt, iż w dniu 21 maja 2015 roku wierzyciel L. D. (1) złożył wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika z możliwością zawarcia układu, zaś postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2015 Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie postanowił o połączeniu obu spraw tj. z wniosku wierzyciela (...) Bank (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. oraz L. D. (1) do wspólnego rozpoznania i orzekania.

Reasumując, podkreślić należy, że zarówno w doktrynie (M. Godlewska, [w:] S. Gurgul, Prawo upadłościowe i naprawcze..., s. 123–124; A. Jakubecki, [w:] A. Jakubecki, F. Zedler, Prawo upadłościowe i naprawcze..., s. 113. D. Zienkiewicz (red.), Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz. Wyd. 2, Warszawa 2006; S. Ociessa, [w:] Witosz A.J. (red), Witosz A.S. (red.), Adamus R., Buk H., Chrapoński D., Dragon P., Guza L., Klyta W., Ociessa S., Pokora A., Zieliński L., Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, LexisNexis, 2014) jak i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że art. 42 p.u.n. pozwala wyłącznie na zaskarżenie postanowienia o zabezpieczeniu, z tym zastrzeżeniem, że konsekwencją zaskarżenia może być wyłącznie zmiana postanowienia o zabezpieczeniu poprzez zmianę sposobu zabezpieczenia.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 370 w zw. z art. 373 zd.1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. 35 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, odrzucił zażalenie wierzyciela - Skarbu Państwa Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - Nadleśnictwa K.

SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj SSO Natalia Pawłowska- Grzelczak

Sygnatura akt VIII Gz 44/16

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...) (...) SA, (...)L. D.,

- (...)

- (...) A. M.,

- (...) K.,

3. (...)